

2. No caso de que a recadación real obtida en Navarra difira, polo imposto sobre hidrocarburos, en máis do 7 por 100 e, polos impostos especiais sobre o alcohol e bebidas derivadas, produtos intermedios e cervexa, en máis do 10 por 100 da cifra que resulte de aplicar os índices contidos no último inciso das letras a).2, b).2 e c).2 anteriores á recadación real do conxunto do Estado por cada uno deles, corrixiranse os ditos índices para efectuar os axustes do ano en que se produzan as diferenzas citadas.

A dita corrección realizarase por aplicación da porcentaxe de variación, positiva ou negativa, que exceda sobre os respectivos límites establecidos no parágrafo anterior ós correspondentes índices contidos no último inciso das letras a).2, b).2 e c).2 anteriores.

Disposición transitoria décima.

A comisión coordinadora establecerá as compensacións financeiras que resulten a favor dunha ou doutra Administración no ano 1998, por razón da harmonización e convenio dos impostos especiais de fabricación.

As compensacións financeiras correspondentes ó ano 1999 determinaranse por aplicación dun índice de variación ás compensacións do ano 1998, calculado como o cociente entre os ingresos por cada uno dos impostos especiais de fabricación no conxunto do territorio de aplicación deles no ano 1999 e os ingresos polos mesmos conceptos tributarios no ano 1998.»

14580 *REAL DECRETO-LEI 7/1998, do 19 de xuño, polo que se modifica a Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias.* («BOE» 147, de 20-6-1998.)

As medidas fiscais establecidas pola Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, integrantes da especialidade fiscal vixente no arquipélago, víronse sometidas a un longo proceso de adaptación ó ordenamento comunitario, a necesidade do cal quedou definitivamente reflectida no Real decreto-lei 3/1996, do 26 de xaneiro.

Ese proceso culminou coa Decisión da Comisión Europea do 16 de decembro de 1997, notificada ó Reino de España o 23 de xaneiro de 1998, e establecíanse nel os termos nos que as medidas fiscais de referencia, contidas nos artigos 25, 26 e 27, nas disposicións adicionais cuarta e quinta e na disposición transitoria cuarta da citada Lei 19/1994, quedaban plenamente adecuadas ó ordenamento comunitario.

Agora ben, os principios que informan a ordenación dos tributos no dereito interno español demandan a incorporación á correspondente norma dos pronunciamentos contidos na decisión comunitaria que impliquen a modificación do actual réxime legal das medidas fiscais afectadas.

En particular, as ditas modificacións só resultan necesarias en relación coa intensidade e vixencia da exención que opera no ámbito da modalidade «operacións societarias» do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, en relación coa intensidade e vixencia do réxime especial das empresas produtoras de bens corporais, e en relación co tratamento dos denominados sectores industriais sensibles:

a) Polo que se refire á primeira das tres cuestións indicadas, o artigo 1 do presente real decreto-lei adapta

a exención do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, modalidade «operacións societarias», establecida no artigo 25 da Lei 19/1994, á concepción comunitaria dela como beneficio propio do funcionamento empresarial. Para tal fin, concrétese a intensidade do beneficio, así como o seu período de vixencia.

b) En canto á segunda das cuestións antes suscitadas, o artigo 2 do presente real decreto-lei concreta, conforme a decisión do 16 de decembro de 1997, o carácter temporal da bonificación da cota do imposto sobre sociedades xa asumido polo Real decreto-lei 3/1996, ó mesmo tempo que fixa a intensidade do beneficio durante ese prazo de vixencia, actuación esta que tamén quedou apuntada no citado real decreto-lei, pero que estaba pendente de ser levada a cabo, o que agora se fai á luz da Decisión da Comisión.

c) Por último, o artigo 3 do presente real decreto-lei establece a non-aplicación dos beneficios fiscais contidos nos artigos 25, 26 e 27 da Lei 19/1994 ás actividades encadradas nos sectores da construción naval, fibras sintéticas, industria do automóbil, siderurxia e industria do carbón, así como ós rendementos ou beneficios derivados do desenvolvemento en Canarias das ditas actividades.

Con estas tres medidas esgótase a adaptación do réxime legal dos beneficios fiscais do réxime económico e fiscal de Canarias antes enumerados, de forma tal que a decisión da Comisión Europea que serve de fundamento a esa adaptación non ten ningunha outra trascendencia cara ós contribuíntes.

Malia iso, si convén deixar constancia expresa de que é propósito firme das autoridades españolas que o conxunto acumulado dos beneficios fiscais incentivados do investimento, establecidos nos preceptos legais obxecto da decisión da comisión, non exceda dos límites de intensidade correspondentes. Para tal fin realizaranse con carácter anual os estudos e avaliacións pertinentes.

Así mesmo, débese facer constar que a regulación da reserva para investimento en Canarias contida no artigo 27 da Lei 19/1994 permanece inalterada, sen prexuízo das actuacións que proceda realizar no futuro para o mantemento da súa estabilidade temporal.

A obriga derivada para o Reino de España do Tratado da Unión Europea de incorporar, sen ningunha dilación, ó seu ordenamento interno as medidas que resulten necesarias para o cumprimento da decisión da comisión, xustifica plenamente o carácter extraordinario e urxente das disposicións contidas no presente real decreto-lei.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta do Ministro de Economía e Facenda e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 19 de xuño de 1998,

DISPONGO:

Artigo primeiro. Incentivos ó investimento.

Modifícase o parágrafo segundo do punto 1 do artigo 25 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, na redacción dada ó citado artigo 25 polo artigo 60 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, e engádese un parágrafo terceiro ó mesmo punto, todo iso coa seguinte redacción:

«Para os efectos do establecido no parágrafo anterior, o concepto de ben de investimento será o contido na normativa do imposto xeral indirecto canario.

A exención do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, que proceda aplicar na modalidade "operacións societarias", e que corresponda á parte do capital resultante da constitución ou ampliación que non se destine ós investimentos previstos neste artigo, aplicarase ó 100 por 100 do importe da cota resultante ata o 31 de decembro do ano 2001. Durante o ano 2002 a dita exención aplicarase ó 75 por 100 do importe da cota resultante, e durante o ano 2003 ó 50 por 100 do importe da cota resultante.»

Artigo segundo. Réxime especial das empresas productoras de bens corporais.

Modifícase o punto 1 do artigo 26 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, na súa redacción dada polo punto dous do artigo único do Real decreto lei 3/1996, do 26 de xaneiro, de reforma parcial da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, que queda redactado nos termos seguintes:

«1. Os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades gozarán dunha bonificación da cota correspondente ós rendementos derivados da venda de bens corporais producidos en Canarias por eles mesmos, propios de actividades agrícolas, gandeiras, industriais e pesqueiras, sempre que, neste último caso, a pesca de altura se desembarque nos portos canarios e se manipule ou transforme no arquipélago. Poderanse beneficiar desta bonificación as persoas ou entidades domiciliadas en Canarias ou noutros territorios que se dediquen á produción de tales bens no arquipélago, mediante sucursal ou establecemento permanente.

Con efectos desde o 1 de xaneiro de 1998 e ata o 31 de decembro do ano 2001, a bonificación establecida neste punto será do 50 por 100. Durante o ano 2002 a dita bonificación será do 40 por 100 e durante o ano 2003 do 30 por 100.»

Artigo terceiro. Inaplicación de beneficios fiscais a determinados sectores industriais.

Engádesse unha disposición adicional décimo primeira á Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo primeira. *Inaplicación dos beneficios fiscais contidos nos artigos 25, 26 e 27 a determinados sectores industriais.*

1. Desde a data de entrada en vigor do presente apartado as exencións establecidas no artigo 25 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, non serán de aplicación cando se trate de incentivar actividades encadradas nos sectores da construción naval, fibras sintéticas, industria do automóbil, siderurxia e industria do carbón.

2. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 1998, e para os períodos impositivos que comecen desde esa data, a bonificación regulada no artigo 26 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, non será de aplicación ós rendementos derivados da venda de bens corporais producidos en Canarias, propios de actividades de construción naval, fibras sintéticas, industria do automóbil, siderurxia e industria do carbón.

3. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 1998, e para os períodos impositivos que comecen desde esa data, non se poderá acoller ó réxime da reserva para investimentos en Canarias establecido no artigo 27 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, a parte do

beneficio obtido no exercicio de actividades propias da construción naval, fibras sintéticas, industria do automóbil, siderurxia e industria do carbón.»

Disposición derogatoria única. Réxime derogatorio.

A partir da entrada en vigor do presente real decreto-lei quedan derogadas a disposición adicional única e a disposición transitoria única do Real decreto-lei 3/1996, do 26 de xaneiro, de reforma parcial da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias.

Disposición derradeira única. Entrada en vigor.

O presente real decreto-lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no "Boletín Oficial del Estado".

Dado en Madrid o 19 de xuño de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

15582 LEI ORGÁNICA 4/1998, do 1 de xullo, para a cooperación co Tribunal internacional para Ruanda. («BOE» 157, de 2-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica:

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A resolución 955, do 8 de novembro de 1994, do Consello de Seguridade das Nacións Unidas, creou un Tribunal internacional para o axuízamento dos responsables de xenocidio e outras graves violacións do dereito internacional humanitario cometidas no territorio de Ruanda, así como dos cidadáns de Ruanda responsables de violacións desta mesma natureza cometidas no territorio de estados veciños. Nesta resolución apróbese, como anexo, o estatuto que regula o funcionamento e competencias do Tribunal para Ruanda.

A resolución, adoptada ó abeiro do capítulo VII da Carta das Nacións Unidas, é directamente obrigatoria para os estados membros, e polo tanto para España, en virtude do disposto no artigo 25 da citada carta. Esta resolución queda incorporada ó noso dereito interno, posto que xa se publicou no «Boletín Oficial del Estado» do 24 de maio de 1995, e tendo en conta que a resolución do Consello de Seguridade se asimila ó tratado ratificado por España con base no cal se dicta.

Non obstante o anterior, o cumprimento da resolución na orde interna española esixe un desenvolvemento normativo que recolla algunhas previsións que permitan instrumentala en materias reservadas pola nosa Constitución á lei orgánica.

A presente lei orgánica ten como antecedente inmediato a Lei orgánica 15/1994, do 1 de xuño, para a cooperación co Tribunal internacional para o axuízamento dos presuntos responsables de violacións graves do dereito internacional humanitario cometidas no territorio da ex Iugoslavia e recolle mutatis mutandis as mesmas previsións normativas.